

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2019-08-20
Besvaras senast
2019-09-03

Till utrikesminister Margot Wallström (S)

2018/19:903 Mänskliga rättigheter i Iran

Många svensk-iranier känner en stark oro inför Irans utrikesminister Javad Zarifs besök i Sverige och hans sammanträffande med utrikesminister Margot Wallström. Sedan Rohani tillträdde som ny president i juni 2013 och framställdes som någon sorts "liberal" i olika västmedier har situationen förvärrats gällande mänskliga rättigheter. Kränkningar och förföljelser av fackliga aktivister och kvinnorrättskämpar, kurdiska och andra minoriteters frihetskämpar har varit omfattande.

Avrättningarna har inte upphört utan ökat. Fängslade oppositionellas utsikter till frigivning efter avtjänat fängelsestraff minskar. Landets "rättssystem" bygger på sharia och det fabriceras hela tiden nya grundlösa anklagelser som tas för sanna och leder till nya fängelsestraff.

Välkända offer för det iranska så kallade rättssystemets offer är den numera svensk-iranske läkaren i katastrofmedicin Ahmadreza Djalali, som på absurda grunder anklagas för spioneri. Han har dömts till döden, och risken att han ska bli avrättad är överhängande.

Andra framträdande personer som fortfarande sitter fängslade är den heroiske ledaren för Haft Tapeh-arbetarna, Esmail Bakhsi, som när han skulle dömas i domstol anklagade myndigheterna för att de under förhören med honom utsatt honom för tortyr. Med största sannolikhet har han utsatts för tortyr inför den nya rättegång som snart kommer att äga rum.

Soheil Arabis fall har blivit en av de internationellt kända symbolerna för motstånd mot den islamiska republiken Irans orättvisor. På grund hans kritik mot den iranska regimen på Facebook och i andra sociala medier greps han den 7 november 2013 och utsatts för olika former av fysisk och psykisk tortyr. Soheil Arabi dömdes först till döden, men på grund av internationella protester drogs avrättningsordern tillbaka av Högsta domstolen den 27 juni 2015 och hans begäran om en ny rättegång accepterades. Efter en ny prövning av Högsta domstolen upphävdes anklagelsen om regionkritik. Arabi dömdes till sju och ett halvt års fängelse.

Ordföranden för de iranska lärarnas fackförbund, Esmil Abdi, avtjänar just nu ett av sina många fängelsestraff, denna gång på sex år. Irans lärare och arbetare tillåts inte organisera sig och förhandla kollektivt om sina arbetsvillkor.

Ett annat viktigt fall är domen mot människorättsaktivisten och advokaten Nasrin Sotoudeh, som dömts till 33 års fängelse och 148 piskrapp. Nasrin Sotoudeh och många andra kvinnorättsaktivisters brott är att de står upp för kvinnors rättigheter i könsapartheidens Iran.

De exempel på förbrytelser jag nämnt ovan är endast ett axplock ur det väldiga fält av brott mot mänskliga rättigheter som dagligen begås av regimen i Iran.

Det finns andra makter i världen som är kritiska mot och motståndare till regimen i Iran men utifrån andra utgångspunkter än att vilja försvara det iranska folket.

Inför den iranske utrikesministerns besök i Sverige vill jag fråga utrikesminister Margot Wallström:

Vad avser ministern att kräva när det gäller respekten för mänskliga rättigheter och frigivning av bland andra Djalali, Sotoudeh, Arabi, Bakhsi, Abdi och alla politiska fångar och samvetsfångar vid mötet med Javad Zarif?

.....

Amineh Kakabaveh (V)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders